

ZRCADLO

Velmi ráda by se od něj odtrhla. Uhnula hlavou.
Však nemůže, zrcadlo si ji ponechává načtenou
po svém.

Zkusila mnohé: až pálí, jak uškrtila vlasy, až se jí
zvedl žaludek, jaké chmýří divokých husí načesala
virblem ze špičky svého jazyka.

Nic, dnes večer stejně jako zítra ráno odejde
z koupelny ponížena. V mezičase ji napadne
pohrát si s mužským přirozením jako se rtěnkou.
Za pochvalu.

Za trest se venku začne zdát déšť. Ve skutečnosti
neprší, tříští se jakákoli vlídná odrazová plocha.

Zhruba jednu miliardu střepů musí pak vymočit,
a to umí a bezbolestně, když se nahá šikovně
schoulí.

Je mi trapné dívat se na ni svrchu, ale čekám,
z jakého bederního obratle vylétne motýl
s oslnivě nádhernými křídly, chci zaznamenat
jeho zpomalený, neslyšný úlet.

Vypadni z toho domu, Aneto.